

Когато нѣкой падне и не може да стъпи, трѣбва да постѫпиме като съ строшень кракъ. Пострадалия оставаме да лежи по грѣбъ, докато се приготви носилка за пренасянето му. При това пренасяне, важното е винаги да се осигури пълна неподвижност на изкълчената става или на строшената кость, като се използва за това всичко, което може да послужи за шина — бастунъ, чадъръ, пржчки, свѣрзани въ спонче, тѣсни дѣсчици, мукава и др. Тѣ се завиватъ въ кърпа или парцали и се пристѣгатъ около пострадалата частъ (съ вѣрви, каишъ, ремъкъ, кърпа и др.), ала така, че да не се поврежда никѫде болната частъ (подлага се подъ тѣхъ нѣщо мяко — кърпа, сѣно или др.).

Важното при тия случаи, което искаме да подчертаемъ тукъ, то е че за всѣка нещастна случка — навѣхване, изкълчване или счупване кость — трѣбва да се прибѣгва до помощта на лѣкаря, дето нѣма такъвъ — на фелдшера, а не до самозвани костоправи и други народни невежи лѣчители. Никой не може по-добре отъ лѣкаря или фелдшера да се справи съ повредената частъ, която може точно да се познае де и какъ е повредена, особено при незамѣнимата помощъ днесъ на рентгеновия апаратъ.

Много осакатявания, неподвижни и безформени стави се дѣлжатъ изключително на невежата „помощъ“ на разни самозвани и други лѣкувачи.

Лѣкарътъ, особено хирургътъ, е най добре подготвениятъ за правилна и сигурна помощъ при всички нещастни случаи и злополуки. Лѣкарътъ, не хирургъ, може би, не винаги ще може напълно да помогне, ала никога нѣма да повреди и винаги добре ще напѣти и постави пострадалия при най-благоприятни условия за правилна и сигурна помощъ.

Е. С.

Изъ историята на чадъра

Дѣждобранътъ и слѣнцебранътъ сѫ родни братя. По-стариятъ братъ — слѣнцебранътъ — има задъ себе си славно минало. По-младиятъ — дѣждобранътъ — се е явилъ на свѣтъ сравнително недавна и въ миналото си е много скроменъ; родила го е необходимостта. Въ днешно време тѣзи два чадъра сѫ необходима при надлежностъ на културния човѣкъ. Слѣнцебранътъ се е явилъ отъ незапомнени времена. Той е билъ въ употребление у гърцитѣ, римлянитѣ и източнитѣ народи, както у женитѣ, така и у мѫжетѣ; само че роби сѫ го носили надъ главитѣ на тѣхнитѣ господари.